

# РЕШЕНИЕ

№ 3769

гр. София, 08.06.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов**

**Адриан Янев**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3276** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция“, чрез юрисконсулт А., срещу Решение от 07.03.2023 г. по административно наказателно дело № 14333 по описа за 2022 г. на СРС, НО, 13 състав.

С решението съдът е потвърдил НП № 22-4332-019055 от 27.09.2022 г. на началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция“ с което на Ю. В. Д. за нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП и е потвърдил процесното НП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Касаторът твърди, че

неправилно СРС е направил извод за това, че АУАН и НП не отговарят на формалните изисквания съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, а именно че липсва пълно и точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е било извършено, като по този начин е довело до ограничаване на правото на защита на Д.. Прави искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърди процесното НП в отменената му част. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. Представени са писмени бележки на 09.05.2023 г. от юрк. А., в които изразява становище по съществуващото на спора. Прави се искане за потвърждаване на решението на СРС. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. На основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН се претендира възнаграждение за юрисконсулт.

Ответникът, редовно призован за съдебно заседание се явява лично, оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните писмени доказателства е установил фактическата страна на спора, като е приел, че към 05.07.2022 г. в [населено място] жалбоподателят отишъл до Трета градска болница с чичо си, като паркирал управлявания от него лек автомобил марка „Ф. К.“, с рег. Но СВ 9271 МР на [улица]. При движението си на заден ход, той е ударил вече паркирания л.а."Ш. С." с Но СВ 6215 НС с водач В. С.. Вследствие на удара, паркираният лек автомобил имал щети по предната броня. С. е посочил вредите по автомобила си и казал, че ще извика полиция, след което се обадил на телефон 112. Д. и С. чакали служители на СДВР повече от половин час, но те не пристигнали, поради което С. отишъл до тоалетна, след което Д. и чичо му, който имал здравословен проблем, си тръгнали от мястото на ПТП. Около два часа след подадения сигнал на мястото пристигнали служители на СДВР.

При така установеното на 23.08.2022 г.. св. Д. е съставил АУАН № 021811 срещу Д., в присъствието на св. С. и св. Ц..

Въз основа на посочения АУАН на 27.09.2022 г. било издадено Наказателно постановление НП № 22-4332-019055 на началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция“, с което на Ю. В. Д. е наложено административно наказание глоба“ в размер на 100 лева и административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, без да напуска местопроизшествието, да

уведоми съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълнява дадените му указания.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв.

За да е налице извършено нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП, законодателят изисква следните кумулативни и задължителни елементи във фактическият състав на това деяние, които следва да са ясно посочени в НП, за да има ясна рамка на нарушението, а именно: да е настъпило пътно произшествие, от което да са последвали само материални щети за автомобилите, които са участвали в него и между участниците в произшествието да няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него. В конкретния случай, съдът споделя мотивите на СРС, че Д. не е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение. От доказателствата по делото не може да се установи, че последният е нарушил задълженията си във връзка с настъпило ПТП, още повече, че с негово съгласие другият водач е уведомил органите на реда, както и че е чакал пристигането им половин час. Свидетелят Д. е напуснал местопроизшествието едва след като и другият водач е напуснал временно местопроизшествието, като причината е била грижата, която е следвало да положи за болния си чичо. Тези обстоятелства се подкрепят от представения по делото пред СРС амбулаторен лист № 22186A02CDVA от 05.07.2022 г., в 10:32 часа. Обстоятелството, че Д. е чакал пристигането на органите на реда се подкрепя и от проведения разпит в съдебно заседание от 08.02.2023 г. на свидетеля С., който заявява че Д. се е съгласил да извикат полиция, че е чакал половин час или малко повече на местопроизшествието, както и че е бил с възрастен човек над 80 години. Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XV – ти касационен състав,

#### РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.03.2023 г. по административно наказателно дело № 14333 по описа за 2022 г. на СРС, НО, 13 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.